

KARTA PRZEDMIOTU

Cykl kształcenia od roku akademickiego: 2023-2024

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Stylistyka łacińska
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Latin Stylistics
Kierunek studiów	Filologia klasyczna
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	II
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Literaturoznawstwo
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Wojciech Kopek
---	-------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	Semestr	Punkty ECTS
wykład			15 (5+5+5)
konwersatorium			
ćwiczenia	90	I, II, III	
laboratorium			
warsztaty			
seminarium			
proseminarium			
lektorat			
praktyki			
zajęcia terenowe			
pracownia dyplomowa			
translatorium			
wizyta studyjna			

Wymagania wstępne	W1 – Znajomość języka łacińskiego na poziomie B2+ (zaliczenie egzaminu z języka łacińskiego). W2 – Znajomość podstawowych zjawisk stylistycznych w tekstach autorów klasycznych.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 – Ukazanie wybranych zagadnień stylistyki łacińskiej zarówno w zakresie stylu tekstów klasycznych i renesansowych, jak i współczesnych. Zwrócenie uwagi na sposób formułowania myśli i różnice w stosunku do łaciny klasycznej. Przedstawienie klasycznego i współczesnego rozumienia stylu w odniesieniu do teorii retoryki.
C2 – Analiza wybranych tekstów w języku łacińskim; gromadzenie zasobów leksykalnych w danej dziedzinie.
C3 – Ćwiczenie własnych umiejętności w tworzeniu pisemnych wypowiedzi w języku łacińskim.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student poznaje stylistykę łacińską jako dyscyplinę normatywną, wyznaczającą istotne cechy stylu literackiego w tradycji grecko-rzymskiej (zdania wielokrotnie złożone, mowa zależna), a co za tym idzie także europejskiej. Student zna kategorie opisowe stylistyki łacińskiej – tropy i figury dotyczące „myśli” i „słów”.	K_W01
W_02	Student zna zasadnicze relacje pomiędzy gramatycznymi strukturami języka łacińskiego i polskiego; zna zasady przekładu adekwatnego (filologiczna analiza tekstu) i zasady ekwiwalencji funkcjonalnej przekładu literackiego.	K_W02
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi trafnie wskazać wzajemne odpowiedniki i techniki przekładu łacińskich struktur gramatycznych w oparciu o zasady adekwatności oraz ekwiwalencji funkcjonalnej; na tej podstawie potrafi zbudować poprawny, spójny, dostosowany do wymogów czasów nowożytnych tekst w języku łacińskim z zastosowaniem właściwych struktur gramatycznych, wzorów językowych, zwrotów i związków frazeologicznych łaciny klasycznej z uwzględnieniem przemian leksyki w epokach późniejszych.	K_U05
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Informacje wstępne, omówienie proponowanych tekstów źródłowych [teksty źródłowe będą dobierane każdorazowo według kompetencji lub zainteresowań grupy ćwiczeniowej].
2. Zapoznanie grupy z podręcznikiem: Lausberg H., Retoryka literacka. Podstawy wiedzy o literaturze, przeł./oprac. A. Gorzkowski.
3. Definicja pojęć: styl, stylistyka, cechy funkcjonalno-gatunkowe stylów.
4. Relacje i związki pomiędzy stylistyką a gramatyką, retoryką i poetyką
5. Analiza wybranych tekstów źródłowych:
  - a. stylistyka łacińskiego rzeczownika, przymiotnika, liczebnika i zaimka;
  - b. stylistyczne właściwości czasownika łacińskiego (zdania wielokrotnie złożone);
  - c. użycie przysłówków, przyimków i spójników w języku łacińskim.
6. Tropy i figury stylistyczne.
7. Analiza stylistyczna i przekład wybranych tekstów z języka polskiego na język łaciński.
8. Podsumowanie wiadomości, powtórzenie i uporządkowanie poznanych zasad analizy, interpretacji historyczno-literackiej oraz przekładu tekstów łacińskich.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Praca z tekstem; Wykład konwersatoryjny	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
W_02	Praca z tekstem; Wykład konwersatoryjny	Referat; prezentacja	Protokół / Wydruk / Plik z referatem
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Analiza wybranego tekstu	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Uzupełnione i sprawdzone kolokwium
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			

VI. Kryteria oceny, uwagi:

Ocena niedostateczna

(W) Postępy niedostateczne: student nie rozumie powiązań między dziedzinami humanistycznymi; nie wykazuje orientacji w podstawowych metodach badań w zakresie filologii klasycznej; nie zna podstawowych terminów z zakresu gramatyki i stylistyki łacińskiej; nie jest w stanie dostrzec relacji pomiędzy gramatycznymi strukturami języka łacińskiego i polskiego.

(U) Student nie potrafi wykorzystać w praktyce pojęć z zakresu gramatyki i stylistyki łacińskiej, nie potrafi korzystać z pomocy naukowych i ma podstawowe problemy z rozpoznaniem szyku zdania; student nie przygotowuje się do zajęć i nie angażuje się w ich trakcie w pracę analityczną; student nie przedstawił żadnej z zadanych prac pisemnych.

Ocena dostateczna

(W) Postępy wystarczające: student orientuje się w podstawowych powiązaniach między dziedzinami humanistycznymi; rozumie znaczenie badań nad gramatyką i stylistyką dla filologii klasycznej; zna podstawowe terminy z zakresu gramatyki i stylistyki łacińskiej; potrafi dostrzec zasadnicze cechy stylu literackiego tekstów źródłowych.

(U) Student prawidłowo nazywa podstawowe zjawiska z zakresu gramatyki i stylistyki łacińskiej, korzysta z pomocy naukowych i rozpoznaje omówione zagadnienia gramatyczne; w wystarczającym zakresie potrafi przeprowadzić analizę gramatyczną zdania; student nie przygotowuje się systematycznie do zajęć, a w ich trakcie przejawia niską aktywność; student nie przedstawił wszystkich zadanych prac pisemnych. Załącznik nr 5 do dokumentacji programowej

Ocena dobra

(W) Postęp zadowolający: student biegle orientuje się w podstawowych powiązaniach między dziedzinami humanistycznymi; rozumie znaczenie badań nad gramatyką i stylistyką dla filologii klasycznej; zna podstawowe terminy z zakresu gramatyki i stylistyki łacińskiej; zna zasadnicze sposoby przekładu łacińskich struktur składniowych na język polski; potrafi rozróżnić zasady rządzące szykiem gramatycznym i przestawnym zdania w języku łacińskim.

(U) Student prawidłowo nazywa szeroką gamę zjawisk z zakresu gramatyki i stylistyki łacińskiej, wskazuje istotne cechy stylu literackiego w danym tekście źródłowym, systematycznie i biegle korzysta z pomocy naukowych i rozpoznaje omówione zagadnienia gramatyczne i stylistyczne; student systematycznie przygotowuje się do zajęć oraz w ich trakcie aktywnie uczestniczy w pracach analitycznych; student przedstawił wszystkie zadane prace pisemne, a jego prace cechują się poprawnością gramatyczno-stylistyczną.

Ocena bardzo dobra

(W) Postępy godne uznania: student biegle orientuje się nie tylko w podstawowych powiązaniach między dziedzinami humanistycznymi; rozumie znaczenie badań nad gramatyką i stylistyką dla filologii klasycznej; zna terminologię z zakresu gramatyki i stylistyki łacińskiej; potrafi rozróżnić i wskazać w tekście zasady rządzące szykiem gramatycznym i przestawnym zdania w języku łacińskim.

(U) Student prawidłowo nazywa szeroką gamę zjawisk z zakresu gramatyki i stylistyki łacińskiej, systematycznie i biegle korzysta z pomocy naukowych i rozpoznaje omówione zagadnienia gramatyczne; w stopniu godnym uznania potrafi oddać w języku polskim podstawowe struktury składniowe języka łacińskiego; student systematycznie przygotowuje się do zajęć oraz w ich trakcie aktywnie uczestniczy w pracach analitycznych; student przedstawił wszystkie zadane prace pisemne, a jego prace cechują się godną uznania poprawnością gramatyczno-stylistyczną.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	90
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	240

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Auerbach M., Dąbrowski K., Gramatyka łacińska, Warszawa 1964.
Krokiewicz A., Pąkcińska M., Praktyczna stylistyka łacińska, Warszawa 1965.
Lausberg H., Retoryka literacka. Podstawy wiedzy o literaturze, przeł./oprac. A. Gorzkowski, Bydgoszcz 2002.
Samolewicz Z., Sołtysik T., Składnia łacińska (wydanie poprawione), Bydgoszcz 2000.
Springhetti Ae., Exercitationes variae stili latini, Romae 1956.
Springhetti Ae., Institutiones stili latini, Romae 1954.
Wikarjak J., Gramatyka opisowa języka łacińskiego, Warszawa: 1985.
Wolanin H., Gramatyka opisowa klasycznej łaciny w ujęciu strukturalnym, Kraków 2015
Literatura uzupełniająca
Bignami E., Manuale di stilo latino, Milano 1968.

Klemensiewicz Z., Podstawowe wiadomości z gramatyki języka polskiego, Warszawa 1983.
Labocha J., Gramatyka polska, cz. III: składnia, Kraków 1995.
Menge H., Repetitorium der lateinischen Syntax und Stilistik, München 1960
Menge H., Repetitorium der lateinischen Syntax und Stilistik, Wolkenbuttel 1908
Sinko T., Gramatyka łacińska, Lwów-Warszawa 1932.
Słownik łacińsko-polski, t.1-5, red. M. Plezia, Warszawa 1998–1999.
Wielewski M., Krótka gramatyka języka łacińskiego, Warszawa 1975.